

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

22 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare împotriva sentinței Judecătoriei Ialoveni din 15 octombrie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2016, declarate de avocatul Gabriela Corolevschi și de inculpatul

Croitor Andrei Ghenadi, născut la 04 noiembrie 1983 în or. Bender, locuitor al r-nului Anenii Noi, s. Varnița, str. Livezilor 18, cetățean al R. Moldova, anterior condamnat:

1) prin decizia Curții Supreme de Justiție din 24 iunie 2008 și încheierea Judecătoriei Bender din 24 septembrie 2010, în baza art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e), f), 166 alin. (2) lit. b), c), d), f), 192¹ alin. (3) lit. a), d), 208 alin. (1), 84 Cod Penal, la 10 ani și 6 luni închisoare.

Conform încheierii Judecătoriei Bender din 10.01.2012, liberat condiționat înainte de termen cu 3 ani, 1 lună și 22 de zile.

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare,</i> 22.02.2013 – 15.10.2014,
<i>instanța de apel:</i>	21.11.2014 – 24.03.2015,
<i>instanța de recurs:</i>	24.06.2015 – 27.10.2015,
<i>instanța de apel:</i>	02.12.2015 – 02.03.2016,
<i>instanța de recurs:</i>	25.04.2016 – 22.06.2016.

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 15 octombrie 2014, Croitor Andrei a fost condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d), f) Cod penal la 08 ani închisoare.

În temeiul art. 85 Cod penal, prin adăugirea parțială a pedepsei de la care a fost liberat condiționat înainte de termen prin încheierea Judecătoriei Bender din 10.01.2012, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 10 ani închisoare, cu executare în *penitenciar de tip semiînchis*, începând cu 15 octombrie 2014, deducându-se durata aflării în arest preventiv de la 04 ianuarie 2013 până la 15 octombrie 2014.

De la inculpat s-a încasat prejudiciul material în beneficiul lui Ter P. în mărime de 2100 lei și în beneficiul lui Dimitrov P., în sumă de 12.584 lei.

În rest, acțiunile civile înaintate de părțile civile Ter P., Ter T. și Dimitrov P., au fost admise în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța în ordinea procedurii civile.

2. Instanța de fond a constatat, că la 07 martie 2012, aproximativ ora 05.00, inculpatul Croitor Andrei, prin participație cu două persoane în privința căror materialele cauzei penale au fost disjuse într-o procedură separată, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane prin tâlhărie, a pătruns în domiciliul lui Ter P., din s. Alexandrovca, r-nul Ialoveni, unde în timp ce ultimul dormea, aplicându-i două lovituri cu pumnul în regiunea capului, cauzându-i astfel dureri fizice, l-a amenințat pe acesta, soția sa Ter T. și mama, Ter V., cu aplicarea violenței periculoase pentru viață și sănătate, cerând transmiterea banilor de care dispuneau.

După ce a primit de la partea vătămată Ter T. bani în sumă de 2100 lei, inculpatul și cele două persoane nestabilite, au percheziționat domiciliul sus-numit, de unde au mai sustras bani în sumă de 11.400 lei, 100 dolari SUA, echivalent a 1184 lei, un inel de aur în valoare de 1000 lei, un lăntișor cu cruce și medalion, toate din aur în valoare de 2000 lei, un telefon mobil de model „NOKIA” în valoare de 100 lei, două ceasuri de model „Time Wise” în valoare de 200 lei fiecare, un aparat de fotografiat digital de model „Panasonic” în valoare de 1000 lei, cauzând părților vătămate daune în proporții considerabile, în valoare de 19.184 lei.

Instanța a reținut, că inculpatul nu a recunoscut vina, dar aceasta este dovedită prin probele administrate.

Astfel, partea vătămată Ter P. a declarat, că se afla în casă cu soția și mama sa. Toți dormeau. A simțit o lumină în ochi, fiind lovit în cap de două ori. Soția plângea. Pe mama sa au aruncat-o pe un fotoliu. A observat trei siluete. Au cerut bani. Soția le-a dat verigheta, lăntișorul din aur și bani din dulap, după care au început a arunca tot din dulap și tot ce găseau din mărunțișuri luau. Ulterior au percheziționat toată casa. Au găsit banii ginerelui în sumă de 12.000. Au cerut telefonul mobil, au rupt firele de la telefonul fix și au plecat. Au luat o cutie cu bijuterii, bani, aparatul de fotografiat, paguba materială constituind 19.810 lei.

Partea vătămată Ter V., a declarat că s-a trezit, văzând lumini pe afară. A strigat, însă cineva i-a dat cu palma peste ochi. Erau trei persoane, cereau bani de la ei, spunând că în caz contrar îi va omorî. Au căutat peste tot, luând și un inel, un lăntișor din aur, iar când au plecat au rupt firele la telefon.

Partea vătămată Ter T., a declarat că s-a trezit, văzând lumina unui bec și cum cineva se apleca deasupra soțului. Erau trei persoane, cărora din dulap le-a dat bani în sumă de 2100 lei, apoi și-a amintit că la bucătărie mai avea ceva bani. Intrând în

bucătărie, a aprins lumina și a văzut fața celui care o însoțea, memorizându-i și vocea. Ei au mai luat un aparat de fotografiat, bijuteriile fiicei, telefonul mobil al soțului, banii ginerei în sumă de 12.000 lei, iar la plecare au tăiat firele de la telefonul fix. La poliție l-a recunoscut pe inculpat după pozele prezentate. După ce acesta a fost reținut, i-a recunoscut și vocea.

Conform informației privind descifrările convorbirilor telefonice a abonatului cu nr. IMEI 35153004854207 și procesul-verbal de cercetare a informației nominalizate, de pe numărul de telefon ce a aparținut părții vătămate Ter P. și care a fost sustras la 07.03.2012 au fost făcute mai multe apeluri telefonice de pe celula Varnița (denumirea localității în care are loc de domiciliu inculpatul) pe diferite numere inclusiv și pe numărul de telefon 060755383, ce aparține concubinei lui - Mileva M.

Potrivit procesului – verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 14.05.2012, partea vătămată Ter T. l-a recunoscut pe inculpat.

Din procesul – verbal de confruntare dintre partea vătămată Ter T. și învinuit, urmează că partea vătămată a confirmat că anume inculpatul a fost una din persoanele care au pătruns în locuință și au sustras bani și alte bunuri de la domiciliul său.

Declarațiile inculpatului, prin care acesta neagă participarea sa la săvârșirea actului tâlhăresc asupra familiei Ter, urmează a fi apreciate critic, date cu scopul eschivării de la răspundere penală.

Declarațiile martorilor Croitor N., care este mama inculpatului și martorului Vacarciuc G., care este sora lui, sunt date cu scopul inventării unei versiuni conform căreia inculpatul la momentul săvârșirii infracțiunii s-ar fi aflat acasă în s. Varnița, aceste declarații nu pot fi luate în considerație, deoarece contravin probelor administrate, urmărind scopul protejării inculpatului de răspunderea penală.

Sunt neîntemeiate și afirmațiile apărării că procesul verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 14.05.2012, este absolut nul, pentru că a fost întocmit cu încălcarea normelor de procedură penală prevăzute la art. 116 alin. (1), (5) și (6) Cod de procedură penală, și anume că în cadrul efectuării prezentării spre recunoaștere, nu au fost identificate careva particularități distinctive după care ar putea să recunoască persoana, partea vătămată nu a fost audiată asupra acestor circumstanțe, iar prezentarea spre recunoaștere după fotografie a fost făcută ilegal, întrucât inculpatul a fost reținut și se afla în stare de arest.

Or, inculpatul a fost reținut la 04.01.2013, fapt confirmat de procesul-verbal de reținere și deci, la 14.05.2012, prezentarea acestuia spre recunoaștere părții vătămate era imposibilă.

Partea vătămată Ter T., fiind audiată pe parcursul urmăririi penale la 07.03.2012, îndată după săvârșirea infracțiunii a declarat, că aprinzând lumina în bucătărie, unde a fost condusă de una din cele trei persoane care le-au atacat, a văzut partea de jos a feței acestuia: nasul gura și barba și îl poate recunoaște. Audiată suplimentar la 13.03.2012, acesta a indicat la particularitățile distinctive după care poate recunoaște persoana: josuț, corpolență medie, smolit, fața ovală, buze subțiri, nasul drept și mediu, subțire, ras pe față.

Anume în baza acestor declarații organul de urmărire penală i-a prezentat părții vătămate Ter T. spre recunoaștere fotografiile și aceasta, după semnele distinctive, l-a

recunoscut pe inculpat, iar la confruntare l-a recunoscut și după voce, fapt pe care Ter T. l-a confirmat și în ședința de judecată.

Audiată în ședința de judecată partea vătămată Ter T. a declarat că este ferm convinsă că una din cele trei persoane, care le-au atacat în locuință, este inculpatul, pe care l-a recunoscut după față și voce.

În baza probelor administrate, evaluate din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor, iar în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, instanța a conchis că vinovăția inculpatului a fost dovedită integral și a încadrat acțiunile lui în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d), f) Cod penal, ca tâlhărie, adică atacul asupra unor persoane în scopul sustragerii bunurilor însoțit de violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei agresate, precum și amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, săvârșit de mai multe persoane prin pătrunderea în locuință și cauzarea de daune în proporții considerabile.

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanța a ținut cont de prevederile art. 75, 91 alin. (8) lit. c), 85 Cod penal, că inculpatul se caracterizează pozitiv, că infracțiunea a fost săvârșită de o persoană care anterior a fost condamnată, concluzionând că reeducarea și corectarea lui este posibilă doar prin izolare de societate.

3. Procurorul în Procuratura r-nului Ialoveni, Larisa David, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d), f), 85 Cod penal, la 10 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, pentru comiterea infracțiunii în stare de recidivă.

Apelanta a invocat, că instanța de fond a ignorat faptul că, inculpatul a comis infracțiunea incriminată în termenul de pedeapsă neexecutat de 3 ani 1 lună și 22 zile, de care fusese liberat condiționat înainte de termen prin încheierea Judecătoriei Bender din 10.01.2012, astfel el fiind cu antecedente penale nestinse și săvârșind infracțiunea incriminată în stare de recidivă, urmând a-i fi aplicată pedeapsa în corespundere cu prevederile art. 34, 82, 85 Cod penal.

3.1. Avocatul Angela Murzac și inculpatul la fel au declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care ultimul să fie achitat.

Apelanții au invocat că procesul – verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 14.05.2012, este întocmit cu încălcarea prevederilor art. 116 Cod de procedură penală.

Organul de urmărire penală, reținând inculpatul la 04.01.2013, a ignorat să facă recunoașterea persoanei după prezentarea fizică, încălcând inculpatului dreptul la un proces echitabil.

Imaginea foto, folosită pentru întocmirea procesului – verbal de recunoaștere după fotografie din 14.05.2013, nu este actuală, are un caracter neclar și șters.

Descrierea persoanei care a comis atacul tâlhăresc asupra familiei Ter nu corespunde particularităților fizice ale inculpatului.

Inculpatul nu a participat la săvârșirea infracțiunii, iar martorii Mileva M., Vacarciuc G., Croitor N. și Ter A. nu au confirmat vinovăția lui, unii chiar au afirmat că în seara zilei de 06.03.2012, aflându-se în oșpeție la familia Croitor în s. Varnița, au comunicat cu inculpatul, care după ora 22.00 a plecat la culcare.

Mileva M., a indicat că de pe numere necunoscute nu a fost telefonată.

În lipsa unui raport de expertiză medico-legală s-a constatat, că părții vătămate Ter P. i-au fost cauzate dureri fizice în rezultatul a două lovituri. Alte acțiuni violente nu au fost aplicate, fapt confirmat de părțile vătămate în cadrul examinării cauzei penale.

În asemenea situație, în lipsa amenințării aplicării violenței periculoase pentru viață, atacul își pierde importanța și fapta urmează a fi încadrată în baza art. 187 Cod penal.

Aplicându-i părții vătămate Ter P. lovitura cu pumnul, fără a fi însoțită de careva amenințări de aplicare a violenței periculoase pentru viață și sănătate, organul de urmărire penală și instanța de judecată greșit au ajuns la concluzia, că în acțiunile inculpatului persistă semnele calificative ale infracțiunii prevăzute de art.188 Cod penal. Or, în privința celorlalte părți vătămate de fapt nu au fost aplicate careva lovituri sau amenințări cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 martie 2015, apelurile au fost admise, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Croitor Andrei a fost condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d), f), 34, 72 alin. (4) Cod penal, la 07 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

În temeiul art. 85 Cod penal, prin adăugirea parțială a pedepsei de la care a fost liberat condiționat înainte de termen prin încheierea Judecătorei Bender din 10.01.2012, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 08 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a reținut, că inculpatul Croitor A. are antecedente penale nestinse, totodată a săvârșit infracțiunea incriminată în stare de recidivă periculoasă.

Vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.188 alin. (2) lit. b), d), f) Cod penal, este pe deplin dovedită prin probele cercetate în instanța de fond și verificate în instanța de apel.

5. Inculpatul a declarat recurs ordinar, solicitând casarea acestei decizii, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie achitat, din motivul lipsei probelor și dovezilor.

Recurentul a indicat că nu a comis infracțiunea incriminată.

6. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 27 octombrie 2015, recursul a fost admis, casată total decizia atacată și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a statuat că instanța de fond și de apel nu au specificat în hotărârile adoptate în ce constă violența periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei, prin prisma legii și practicii existente, în privința căreia dintre părțile vătămate a fost aplicată o asemenea violență, prin ce se confirmă că în urma aplicării violenței părților vătămate le-au fost cauzate vătămări care se încadrează în noțiunea de tâlhărie, care au fost acțiunile violente ale inculpatului ce, datorită caracterului lor, creează un pericol real pentru viață și sănătate.

La fel, nu este clar prin ce s-a manifestat amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei, or în textul hotărârilor contestate nu au fost invocate careva argumente în acest sens, instanțele omițând a-și motiva soluția adoptată în această parte.

Hotărârea instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de apel, a examinat formal apelul apărării, fără a se expune asupra tuturor motivelor invocate în apel și nu a verificat dacă infracțiunea a fost corect calificată și dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, pronunțând o hotărâre pripită și neargumentată.

7. Conform deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2016, apelurile declarate de avocatul Angela Murzac și inculpat au fost respinse ca nefondate.

Apelul procurorului a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Croitor Andrei, a fost condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d), f) Cod penal, la 08 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, prin adăugirea parțială a pedepsei de la care a fost liberat condiționat înainte de termen prin încheierea Judecătorei Bender din 10.01.2012, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 10 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a reținut, că vinovăția inculpatului este dovedită pe deplin prin probele administrate, și anume: declarațiile părților vătămate Ter P., Ter V. și Ter T., declarațiile martorului Mileva M., informația privind descifrările convorbirilor telefonice a abonatului cu nr. IMEI 35153004854207 și procesul – verbal de cercetare a informației nominalizate, că de pe numărul de telefon sustras de la partea vătămată Ter P. au fost făcute mai multe apeluri telefonice de pe celula Varnița (în care locuiește inculpatul) pe diferite numere, inclusiv și numărul de telefon 060755383, ce aparține lui Mileva M., procesul – verbal de recunoaștere a inculpatului după fotografie de către partea vătămată Ter T., procesul – verbal de confruntare între partea vătămată Ter T. și învinuitul Croitor A., din care rezultă că partea vătămată a confirmat, că anume inculpatul a fost una din persoanele care au pătruns în locuință, au sustras bani și alte bunuri.

Instanța de fond a apreciat corect probele administrate, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității acestora, probe care pot fi apreciate prin coroborare și care în ansamblu dovedesc vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

Declarațiile părții vătămate Ter P. sunt pertinente, concludente și pot fi puse la baza sentinței de condamnare, acesta indicând consecvent că a fost lovit în cap de două ori. Soția plângea și-i ruga să nu-l bată deoarece este bolnav cardiac. Pe maică-sa au împins-o pe un fotoliu. Au cerut bani, au căutau prin dulapuri. Au găsit banii ginerelui, în sumă de 12.000 lei, au cerut telefonul mobil de la el, au rupt firele de la telefonul fix. Persoanele erau violente, l-au aplecat cu capul în jos și nu vedea pe nimeni. Au spus că îi omoară pe toți.

Declarațiile părții vătămate Ter P. coroborează cu ale părții vătămate Ter V., care a indicat că a început a striga, dar cineva i-a dat cu lampa în ochi. Erau trei persoane, care le-au zis că dacă nu le dau banii îi omoară. Au căutat peste tot, au luat inelul și lăncișorul de aur, au rupt firele de la telefon.

Se rețin ca pertinente și concludente, și declarațiile părții vătămate Ter T., care a indicat că soțul ei a sărit brusc din pat, a văzut lumina unui bec și cum cineva se apleca deasupra soțului, s-a ridicat și a întrebat cine sunt și ce le trebuie, i-au zis să le dea bani. S-a dus la dulap unde avea 2100 lei, le-a dat banii, luându-i și inelul. O

persoană a dus-o la bucătărie, unde din obișnuință ea a aprins lumina și a văzut partea de jos a feței persoanei care o însoțea și anume nasul, gura și barba, i-a memorizat și vocea. Apoi a dus-o în camera fiicei, au luat lăntișorul de aur cu cruce, au așezat-o lângă soț și mamă. Au luat din portmoneul ginereului 12.000. Ea îi ruga să nu-i omoare. Au luat un aparat de fotografiat, bijuteriile fiicei, telefonul mobil al soțului, iar la telefonul fix au rupt firele și au plecat. Erau trei persoane. Pe inculpat l-a recunoscut la poliție după pozele prezentate. După ce inculpatul a fost reținut, a fost chemată să-l recunoască și i-a recunoscut vocea. Inculpatul a amenințat-o că o omoară, i-a spus să tacă, căci altfel o omoară.

La fel sunt pertinente și concludente declarațiile părții vătămate Dimitrov P., că a fost telefonat de soție și anunțat că, noaptea niște persoane au pătruns în casă și au luat toții banii și aparatul foto digital. Avea 11.000 lei și 100 dolari, pe care îi adunase pentru nuntă, îi ținea într-un portmoneu în dulap, dar nu i-a mai găsit. Aparatul de fotografiat l-a cumpărat cu 5000 ruble, dar l-a evaluat la 1000 lei.

Declarațiile părților vătămate Ter P., Ter T., Ter V. și Dimitrov P. coroborează cu declarațiile date de ultimii la faza urmăririi penale, inclusiv cu plângerea părții vătămate Ter P., prin care a solicitat tragerea la răspundere penală a trei persoane, care au pătruns în casă, plângerea părții vătămate Ter T. prin care se atestă că a solicitat tragerea la răspundere penală a trei persoane care au pătruns în domiciliu și, aplicând forța fizică față de soțul ei, amenințând-o cu răfuiala fizică pe ea și pe mama ei, în mod deschis au sustras bunuri materiale în valoare de 13.000 lei, precum și cu plângerea părții vătămate Dimitrov P., prin care a solicitat tragerea la răspundere penală a persoanelor care în mod deschis au sustras banii săi în sumă de 11.400 lei, 100 dolari și aparatul foto-digital, din casa socrilor Ter P. și Ter T.

Părțile vătămate unanim au indicat, că în casă au pătruns trei persoane. La concret Ter P. a indicat, că a văzut o persoană cu barbă și ochelari, celorlalte persoane nu le-a văzut fața, indicând că aceștia vorbeau în limba rusă, Ter V. a indicat că nu a recunoscut pe nimeni, aceștia vorbeau în limba rusă, iar Ter T. a indicat că, atunci când au intrat în bucătărie, ca urmare că a aprins lumina, a văzut partea de jos a feței agresorului, și anume nasul, gura și barba.

Declarațiile părții vătămate Ter T. coroborează cu procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 14.05.2012, prin care ea a recunoscut persoana din fotografia sub numărul 3, adică pe Croitor Andrei, ca fiind persoana care la 07 martie 2012 i-a jefuit, l-a văzut la față în bucătărie și l-a recunoscut după mimica feței, buze și bărbie.

Potrivit informației privind descifrările convorbirilor telefonice a abonatului cu nr. IMEI 35153004854207 se atestă că, de pe numărul ce a aparținut părții vătămate Ter P. și a fost sustras la 07 martie 2012, au fost făcute mai multe apeluri telefonice de pe celula Varnița, localitate unde își are domiciliu inculpatul, pe diferite numere, inclusiv și numărul de telefon 06075538, ce aparține lui Mileva M., care a relatat că a discutat cu inculpatul la telefon.

Astfel, probele cercetate indică că inculpatul este una din cele trei persoane care au pătruns în casa părților vătămate, fiind recunoscut de partea vătămată Ter T. atât după semnalmente ce țin de înfățișarea fizică a acestuia - mimica feței, buze, bărbie, cât și după voce. După cum s-a reținut din materialele cauzei, a fost sustras și un telefon mobil al părții vătămate Ter P., atestându-se că de pe acest telefon au fost

efectuate mai multe apeluri, inclusiv și la numărul de telefon ce aparține lui Mileva M.

Nu pot fi reținute declarațiile martorilor Croitor N., care este mama inculpatului și Vacarciuc G., care este sora lui Croitor N., că inculpatul la 06.03.2012, la orele 22.00, a plecat la culcare, deoarece este evident că ei, fiind rude cu inculpatul, au luat o poziție părtinitoare. Aceste declarații, pe lângă faptul că nu au un suport probator pertinent și nu coroborează cu careva probe administrate la cauza penală, se contrazic în totalitate prin declarațiile părților vătămate, declarațiile martorului Ter A., precum și cu materialele acumulate la urmărirea penală, printre care procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 14.05.2012, procesul-verbal de confruntare dintre partea vătămată Ter T. și învinuitul Croitor A., informația privind descifrările convorbirilor telefonice a abonatului cu nr. de IMEI 35153004854207.

Este neîntemeiată și poziția inculpatului, care nu a recunoscut vina în comiterea celor incriminate, or, ansamblul probelor administrate combate versiunea lui că se afla acasă la 06 martie 2012, inculpatul urmărind scopul de a se eschiva de la răspundere penală.

Argumentele apărării, că procesul - verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 14.05.2012, a fost întocmit cu încălcarea art. 116 Cod de procedură penală, indicându-se că, recunoașterea a avut loc după fotografie, nu a participat avocatul la această acțiune și fotografia folosită nu este actuală și are un caracter neclar, șters, nu și-au găsit confirmare, nefiind constatate careva abateri de la legea procesual penală.

Potrivit art. 116 alin. (6) Cod de procedură penală, în cazul în care prezentarea persoanei spre recunoaștere este imposibilă, recunoașterea se poate face după fotografia acesteia, prezentată împreună cu fotografiile a cel puțin 4 alte persoane, ce nu se deosebesc esențial între ele. Toate fotografiile se anexează la dosar.

Materialele cauzei atestă, că inculpatul a fost reținut la 04.01.2013, fapt confirmat de respectivul proces-verbal, și la data recunoașterii lui, nu a fost posibilă efectuarea acesteia cu participarea nemijlocită a inculpatului, în consecință fiind realizată recunoașterea persoanei după fotografie.

Reieșind din faptul că, recunoașterea persoanei a avut loc după fotografie, inculpatul a fost reținut după efectuarea prezentării spre recunoaștere, la această acțiune participarea apărătorului nu este obligatorie, și faptul că aceasta a avut loc în lipsa ultimului nu poate să atragă nulitatea acestui act procesual, în contextul în care, organul de urmărire penală a respectat rigorile impuse de art. 116 Cod de procedură penală.

La fel este neîntemeiat și argumentul apărării că, la efectuarea recunoașterii persoanei după fotografie, a fost folosită o imagine care nu este actuală, are un caracter neclar și șters, or, partea vătămată Ter T. a indicat trăsăturile fizice după care a recunoscut persoana din fotografia nr. 3 și anume - mimica feței, buze, bărbie. Mai mult, conform art. 116 alin. (2) Cod procedură penală, partea vătămată Ter T. a fost prevenită, contra semnătură, despre răspunderea penală prevăzută de art. 313, 312 Cod penal.

Totodată, partea vătămată Ter T. a indicat inițial că, a văzut una din cele trei persoane care i-au atacat, i-a văzut partea de jos a feței, nasul, gura și barba și poate să-l recunoască, iar la audierea suplimentară a specificat și particularitățile distinctive după care îl poate recunoaște - josuț, corpolență medie, smolit, fața ovală, buze

subțiri, nasul drept și mediu, subțire, ras pe față. Important este și faptul că, la efectuarea acțiunii de confruntare, partea vătămată Ter T. l-a recunoscut după voce pe inculpat, fapt susținut de către partea vătămată și în instanța de judecată.

Mai mult, prin procesele verbale de informare despre terminarea urmăririi penale, se atestă că inculpatul și apărătorul nu au formulat careva obiecții sau cereri referitor la declararea nulității probelor, or, potrivit art. 215 alin. (4) Cod procedură penală, încălcarea oricărei alte prevederi legale decât cele prevăzute în alin. (2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii sau la terminarea urmăririi penale, când partea ia cunoștință de materialele dosarului.

Este neîntemeiată și critica apărării adusă descifrărilor convorbirilor telefonice a abonatului cu numărul de IMEI 35153004854207, precum că, acuzarea pripit a ajuns la concluzia că telefonul sustras de la partea vătămată a fost folosit de către inculpat, deoarece martorul Mileva M. a indicat că nu a fost telefonată de către inculpat de pe numere necunoscute, or, din procesul-verbal de cercetare a informației din 27.03.2012, se atestă că apelurile au fost efectuate de pe celula Varnița, denumirea localității în care are loc de domiciliu inculpatul, iar martorul Mileva M. a indicat că inculpatul a telefonat-o de pe nr. 069806832.

Argumentele apărării că, prin procesele - verbale de cercetare la fața locului și de confruntare nu se atestă că, inculpatul a săvârșit infracțiunea, sunt la fel neîntemeiate, deoarece relevanța și concluzia acestor probe a fost apreciată prin coroborare cu întregul probatoriu administrat la cauza penală, inclusiv declarațiile părților vătămate Ter P., Ter V., Ter T. și Dimitrov P., declarațiile martorilor Ter A. și Mileva M., care dovedesc vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

Argumentele invocate de către avocat și inculpat, precum că instanța de fond greșit a reținut în acțiunile inculpatului semnele calificative ale infracțiunii prevăzute de art. 188 Cod penal, sunt neîntemeiate, or, probele administrate la cauza penală dovedesc pe deplin faptul că acțiunile inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 188, cu agravantele alin. (2), lit. b), d), f) Cod penal - „de două sau mai multe persoane”, „prin pătrundere în locuință”, „cu cauzarea de daune în proporții considerabile”.

În acest context se reține că, inculpatul, prin participare și înțelegere prealabilă cu alte două persoane, a atacat partea vătămată Ter P., aplicându-i două lovituri cu pumnul în regiunea capului, cauzându-i dureri fizice și l-a amenințat pe acesta, împreună cu soția Ter T. și mama sa. Ter V., cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei, cerând transmiterea banilor de care dispuneau la moment în casă.

Astfel, din declarațiile părților vătămate Ter P. se constată că, inculpatul l-a atacat în timp ce dormea, dânsul încercând să se ridice a fost lovit în cap, iar după ce a mai încercat odată să se ridice a fost lovit din nou.

Este de notat că, pentru a fi în prezența infracțiunii de tâlhărie, atacul săvârșit asupra victimei trebuie să fie însoțit de violența periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei agresate, precum și de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe.

De aceea, argumentul apărării că nu există un raport de expertiză medico-legală care să ateste că, părții vătămate Ter P. i-au fost cauzate dureri fizice în rezultatul a două lovituri nu poate fi reținut, or, deși nu au fost cauzate vătămări ușoare ori medii a integrității corporale sau a sănătății, ceea ce înglobează de fapt

noțiunea de „violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate”, totuși această violență trebuie să comporte la momentul aplicării sale, datorită metodei de operare, un pericol real pentru viața sau sănătatea victimei.

Astfel, este constatat că, atacul comis de către inculpat asupra părții vătămate Ter P. a fost însoțit de aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea părții vătămate, care s-a exprimat prin aplicarea a două lovituri în cap, iar la momentul aplicării acesteia, ținându-se cont că erau trei persoane și că, îi lumina în ochi astfel încât acesta să aibă dificultăți în a vedea persoanele care l-au atacat, au creat un pericol real pentru viața și sănătatea părții vătămate.

Din coroborarea declarațiilor părților vătămate Ter P., Ter T. și Ter V., se confirmă că atacul a fost săvârșit cu amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe. Astfel, partea vătămată Ter P. a indicat atât la faza urmăririi penale, cât și în instanța de judecată că, a fost adusă mama sa, Ter V., pe care au împins-o în fotoliu și le spunea să nu se miște, amenințând-o pe soția sa, Ter T. cu răfuiala fizică. De asemenea, Ter V. a confirmat că, atunci când au dus-o în camera fiului, Ter P., acolo era și Ter T., iar acele persoane le-au spus că, dacă nu le dau banii îi omoară, iar partea vătămată Ter T. a indicat că, inculpatul a amenințat-o că dacă nu îi va da banii, atunci o va omorî, iar amenințările le-a înțeles ca reale, că el poate să săvârșească ceea ce vorbește.

Prin urmare, acțiunea principală a laturii obiective a infracțiunii de tâlhărie s-a exprimat prin sustragerea în formă consumată a bunurilor părților vătămate și acțiunilor infracționale ale inculpatului le-a fost dată încadrarea juridică corectă.

Deci, în situația în care a fost constatat prin probe pertinente și concludente că, acțiunea de atac a inculpatului a fost însoțită cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei agresate, precum și amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, poziția apărării referitor la recalificarea acțiunilor în baza art. 187 Cod penal este neîntemeiată și contrară probelor administrate, prin analiza cărora s-a constatat că fapta inculpatului întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2), lit. b), d), f) Cod penal.

Instanța de fond a aplicat pedeapsa penală inculpatului, just ținând cont de prevederile art. 34, 82 și 85 Cod penal, însă eronat a indicat că la pedeapsa aplicată urmează a fi adăugată partea neexecutată a pedepsei de 3 ani 1 lună și 22 zile, de la care a fost liberat condiționat înainte de termen prin încheierea Judecătoriei Bender din 10.01.2012, or, în acest sens, instanța de fond urma să stabilească pedeapsa conform prevederilor art. 85 Cod penal pentru cumul de sentințe, cumulând pedeapsa-i stabilită prin decizia Curții Supreme de Justiție din 28 iunie 2008.

Instanța de fond, incorect a stabilit tipul penitenciarului ca semiînchis, or, executarea pedepsei urmează a fi executată în penitenciar de tip închis, ca urmare a faptului că, inculpatul a comis infracțiunea în stare de recidivă.

8. Avocatul Gabriela Corolevschi a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Recurenta a invocat, că procesul – verbal de prezentare spre recunoaștere din 15.05.2012, în care nu au fost consemnate semne și particularități distinctive pentru recunoaștere și a fost folosită o imagine foto realizată cu mulți ani înainte de comiterea infracțiunii imputate, o fotografie care nu mai era actuală, iar imaginea are

un caracter neclar și șters, fiind susceptibilă să genereze confuzii și erori pentru partea vătămată, contravine prevederilor art. 116 Cod de procedură penală.

Celelalte probe din materialele cauzei la care instanțele inferioare fac trimitere în hotărârile contestate, sunt neconcludente, or, în baza acestora nu se poate formula o concluzie despre vinovăția sau implicarea inculpatului.

Din declarațiile părților vătămate nu se poate concluziona, că anume inculpatul a săvârșit infracțiunea imputată, ci doar că infracțiunea a fost săvârșită de 3 persoane necunoscute, aceste probe urmând a fi respinse ca inadmisibile.

În acțiunile inculpatului lipsesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2), lit. b), d), f) Cod penal, deoarece nu a fost probată existența infracțiunii sub aspect obiectiv și subiectiv.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) CPP.

8.1. La 06 aprilie și 16 mai 2016, și inculpatul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat.

Apelantul a indicat, că nu a comis infracțiunea imputată, că instanța de apel incorect i-a adăugat la pedeapsă 2 ani, fiindu-i astfel încălcate drepturile.

A fost reținut în baza art. 187 Cod penal, însă judecarea cauzei și condamnarea sa au avut loc în baza art. 188 Cod penal, fără vreun temei, condamnarea sa fiind bazată pe presupuneri.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Însă, în recursurile respective, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat nici un temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității deciziilor contestate în acest sens (*pct. 8., 8.1. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursurile nominalizate nu întrunesc condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului și inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii și când s-a aplicat o pedeapsă individualizată contrar

prevederilor legale. Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursurile ordinare, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 8., 8.I. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor atacate, inclusiv cele reproduse în *pct. 2. și 7.* din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel corect au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului, și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părților vătămate Ter P., Ter V. și Ter T., declarațiile martorului Mileva M., informația privind descifrările convorbirilor telefonice a abonatului cu nr. IMEI 35153004854207 și procesul – verbal de cercetare a informației nominalizate, că de pe numărul de telefon sustras de la partea vătămată Ter P. au fost făcute mai multe apeluri telefonice de pe celula Varnița (în care locuiește inculpatul) pe diferite numere, inclusiv și numărul de telefon 060755383, ce aparține lui Mileva M., procesul – verbal de recunoaștere a inculpatului după fotografie de către partea vătămată Ter T., procesul – verbal de confruntare între partea vătămată Ter T. și învinuitul Croitor A., din care rezultă că partea vătămată a confirmat, că anume inculpatul a fost una din persoanele care au pătruns în locuință, au sustras bani și alte bunuri, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, probele administrate pe caz demonstrând prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 188 alin. (2) lit. b), d), f) Cod penal, instanța de apel pronunțându-se în mod argumentat și detaliat asupra motivelor invocate în apelurile apărării.

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel, corect a ținut cont de prevederile art. 61, 75, 34, 72 alin. (4), 82, 85 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovată de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară. În penitenciare de tip închis execută pedeapsa persoanele care au săvârșit infracțiuni ce constituie recidivă.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Mai mult, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și menționate la pct. **8., 8.1.** din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul și inculpatul, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu este un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal.

Pe lângă aceasta, motivele invocate în recursurile de pe rol, inclusiv procedura de apreciere a procesului-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie și a declarațiilor părților vătămate, și a martorilor acuzării și apărării, au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri detaliate, argumentate și legal corect întemeiate (*pct. 2. - 3.1., 7. - 8.1. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*), nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că în acțiunile inculpatului au fost întrunite elementele infracțiunii imputate, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursurile ordinare fiind vădit neîntemeiate.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursurile de pe rol sunt vădit neîntemeiate, ele urmează a fi declarate inadmisibile.

10. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare împotriva sentinței Judecătoriei Ialoveni din 15 octombrie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2016, declarate de avocatul Gabriela Corolevschi și de inculpatul Croitor Andrei Ghenadi, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 20 iulie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco